

Для залучення іноземних інвестицій Україні потрібна прогнозована податкова й тарифна політика — Олександр Водовіз

Залучення іноземних інвестицій в Україну неможливе без прогнозованої податкової й тарифної політики, інакше великі гравці не вкладатимуть коштів у вітчизняні підприємства. Таку думку висловив голова офісу генерального директора Групи Метінвест Олександр Водовіз на конференції «Стратегічні ресурси України: сценарії розвитку галузі надрокористування», що пройшла 23 січня в Києві.

Конференція присвячена викликам та можливостям для розвитку ресурсів — критичних матеріалів, що дадуть країні змогу стати основним гравцем на світовому ринку сировини, зокрема через прозорі правові механізми, захист прав інвесторів, ефективну антикорупційну політику, державну підтримку стратегічних проєктів і покращення інвестиційного клімату. Організатори заходу — аналітичний центр We Build Ukraine та Національна асоціація добувної промисловості України.

Олександр Водовіз узяв участь у панелі «Сировинні ресурси України: шлях до глобальної інтеграції». До обговорення також долучилися представники Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України, Державної служби геології та надр України, компанії «Велта», UkrLithiumMining, Ernst&Young в Україні та ARZINGER.

Голова офісу CEO Метінвесту зауважив, що бізнес у сфері видобутку й перероблення корисних копалин є досить капіталомістким, тож потенційний інвестор має одразу вкласти значні кошти в розвиток підприємства. Доступ до таких ресурсів мають лише великі міжнародні гравці, а для них важлива стабільність і прогнозованість державної політики.

«Україна багата на корисні копалини, але цей бізнес потребує мільярдів доларів інвестицій. Чи прийде в цю сферу середній чи малий бізнес? Ні, це мають бути великі корпорації. Наприклад, для розроблення шахти, подібної до покровської, потрібно близько 10 млрд доларів. Нагадаю, що Покровськ — це остання шахта з коксівним вугіллям в Україні. Зараз багато розмов про шахти з коксівним вугіллям на заході України. Початкові інвестиції в такі проєкти можуть становити 3-4 млрд доларів — і це лише для того, щоб дістатися до корисних копалин. Чи знайдеться компанія, готова вкласти ці кошти, коли тарифи на перевезення, електроенергію та податки постійно змінюються? Для залучення інвестицій має бути якась стабільність», — сказав Олександр Водовіз.

Варто також враховувати, що проєкти в добувній галузі мають дуже великий термін окупності. За даними Ernst&Young, шлях інвестора від отримання ліцензії та оформлення дозвільної документації до запуску збагачувального виробництва займає в середньому 18 років.

«Найкращим критерієм того, чи все в нас добре в країні з погляду видобувної промисловості є те, скільки в Україні відкрито нових шахт і збагачувальних фабрик за останні 20 років. Так, у нас є окремі

проекти на стадії обґрунтування. А готових – нуль. Це і є відповідь», — зазначив Олександр Водовіз.

За його оцінкою, зараз український бізнес радше самостійно інвестує в розвиток і підтримання діяльності підприємств. «Інвестиції в добувну промисловість – переважно і є нашими інвестиціями. Адже український бізнес — експортоорієнтований. Ми продаємо за кордон і звідти інвестуємо сюди. Щороку ми вкладаємо в середньому 1 млрд доларів. Чи багато бізнесів, що можуть вкладати такі кошти лише в підтримання поточної діяльності?», — зазначив Олександр Водовіз.

Він додав, що частка малого та середнього бізнесу у ВВП України становить лише 20%. «Вся решта — це промисловість. І ми з вами живемо завдяки тому, що створює промисловість, а не малий і середній бізнес», — додав він.

Крім того, голова офісу CEO Метінвесту звернув увагу на те, що робота в умовах війни додає складнощів бізнесу, й уряд має враховувати це, зокрема в процесі інтеграції європейського законодавства.

Він нагадав, що Україна матиме три етапи зближення з Євросоюзом. По-перше, це моніторинг законодавства, а в добувній галузі він стосується аж 550 нормативних актів. Другий етап передбачає розроблення нового законодавства або внесення змін до чинного. І третій етап – це імплементація ухвалених законів. Загалом цей процес триватиме 4-5 років.

«Ми неодноразово відзначали, що позиція Брюсселя є дуже жорсткою. Її суть полягає в тому, що ЄС ставить перед Україною чіткі вимоги: або ви приймаєте європейське законодавство, або ні. Тут немає місця для переговорів. Турбує позиція наших урядовців, які кажуть бізнесу, що нічого зробити з європейськими вимогами не можуть. Але ж у нас війна, зовсім інша економічна ситуація. Наприклад, металургійним заводам в Європі виділяють гранти на екологічну модернізацію. У нас такого немає. І ми не можемо відповідати європейським нормам. Прохання до урядовців звернути на це увагу», — резюмував Олександр Водовіз.